

Af de til § 1 stillede Vndringsforslag gaar det første ud paa at lade Politimesteren tage Bestemmelse om, hvorvidt der paa dette enkelte Sted er Grund til at ansætte Strandfogeder. Dette foreslaas som Følge af, at det er Politimesteren, der har Ledelsen af Strandingsvæsenet, og som bedst er i Stand til at bedømme, hvor vidt der er Trang til Ansættelse af Strandfogeder. Udnevnelsen skal jo efter Lovforslaget ske af Amtmanden; men i den Henseende har man ment ved Vndringsforslaget under Nr. 2 at burde foreslaa, at det for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende skal være Politimesteren, der ansætter dem. Det tredje Vndringsforslag gaar ud paa at give den formentlig praktiske Bestemmelse, at der skal ske offentlig Bekendtgørelse om Ansættelse af Strandfogeder. Det fjerde Vndringsforslag gaar ud paa at give en Bestemmelse om, at i de Købstæder, hvor der ikke findes nogen Strandfoged, skal Politimesteren træde i hans Sted. — Vndringsforslagene til § 2 have i Birkeligheden ingen indgribende Betydning. De gaa kun ud paa i forskellige Stykker at adstille de to Ting, der med Hensyn til Strandfogdernes Forpligtelse i Tilfælde af Stranding i Lovforslaget ere slaaede sammen under et. Man mener nemlig, at det er heldigst at give forskellige Regler for det Tilfælde, hvor et Skib er strandet, eller i Begreb med at strande, for det Tilfælde, at det er løst Gods eller Bragstykke, der ere indrevne paa Forstranden. I øvrigt ere vore Forslag i alt væsentligt stemmende med Lovforslaget. Vi have kun fundet det hensigtsmæssigt i Tilfælde, hvor der i det indstrandede Skib er levende Folk om Bord, at paalægge Strandfogden, naar han maatte kunne stonne, at der er Grund dertil, hurtigst muligt at sende Melding til den nærmeste Redningsstation. — Hvad angaar Vndringsforslagene til § 3, indeholder det under Nr. 6 kun en Tydeliggørelse af Tanken. Vndringsforslaget Nr. 7 gaar ud paa, at Ordene: „som sker ved Foranstaltning fra Kysten“ skulle udgaa. Forholdet kan nemlig godt stille sig saaledes, at det ikke alene, naar Bjærgning sker fra Kysten, men ogsaa naar den sker fra Søen, kan være nødvendigt at tillade Bjærgerne at betræde Kysten. — Vndringsforslaget under Nr. 8 er en i øvrigt

selvsølgelig Indskrænkning i den almindelige Forpligtelse til at give Hus til Opbevaring af det bjærgede, nemlig at denne Forpligtelse ikke kan paalægges, for saa vidt det bjærgede uden Stæde kan henligge under aaben Himmel.

Jeg kommer dernæst til Vndringsforslagene under Nr. 9—16 til § 4, der efter min Formening indeholder nogle af de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget. Den største Forandring, som Lovforslaget vil bringe i den mitgældende Ret, er, hvad der egentlig ikke er udtalt i nogen Paragraf, men fremgaar af samtlige Bestemmelser, at den Forpligtelse, som hidtil har paahvilet Befolkningen langs Kyststrækningen til at være virksom for Bjærgning, skal bortfalde; men idet der foreslaas en saadan Forandring, er der upaatvivlelig Grund til at sætte noget andet i Stedet. Saaledes som Forholdet er nu, behøves der der ikke, naar der foreligger en Stranding, at finde nogen Forhandling Sted med dem, der skulle bjærge, om deres Bederlag, thi de have en ubetinget Forpligtelse til at assistere. Politimesteren eller Strandfogeden beordrer dem til at bjærge, og Bjærgelønnen kan saa fastsættes senere. Men naar Forholdet bliver det, at Forpligtelsen til at bjærge bortfalder, saa maa der finde en forudgaaende Forhandling Sted om Bjærgelønnen, enten med Skipperen, naar han selv vil lede Bjærgningen, eller med Politiet, naar det skal lede den. Det er indlysende, at der kan tænkes Forhold, hvor en saadan Forhandling vil medføre et Tidsspilde, der efter Omstændighederne kan blive til Stæde — jeg taler ikke om, at det kan faa en skæbnesvanger Følge, naar levende Folk følge med, thi af § 2 og den almindelige Ret følger det, at enhver i saa Fald maa være pligtig til at assistere. Men selv om der ikke er Hastværk, bliver Følgen af, at Forpligtelsen er bortfalden, den, at enhver kan strue Prisen op, idet han kan sige: jeg er ikke Bjærger, jeg vil ikke bjærge; jeg vil yde min personlige Bistand, men jeg vil have Betaling derfor. Det turde være, at Bjærgningsvæsenet, naar der ikke træder noget andet i Stedet for den tidligere Ordning, kunde blive meget kostbart. Det er Grunden til, at man efter den Erfaring, der allerede habes fra mange Stæder, hvor Befolkningen